

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1366**af 23. september 2020****om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration****(Plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Flygtningekrisen i 2015 afslørede svagheder og mangler i EU's og de nationale migrationskrisestyringssystemer samt en mangel på kapacitet og værktøjer til gavn for de medlemsstater, der var under hårdest pres. Krisen viste, at der er behov for at kunne sætte ind på mange fronter samtidig, dvs. i oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande, ved EU's ydre grænser og i andre medlemsstater under pres.
- (2) De foranstaltninger, som Unionen og medlemsstaterne traf efter flygtningekrisen i 2015, var rettet mod forskellige politiske, lovgivningsmæssige, operationelle og finansielle behov og havde til formål at gøre migrationsforvaltningen mere holdbar. Disse hidtil usete bestræbelser, som medførte foranstaltninger på nationalt plan, internationalt plan og EU-plan, bidrog år efter år til en gradvis reduktion af antallet af irregulære indrejsende, som i 2019 nåede det laveste niveau i seks år.
- (3) Situationen ved de ydre grænser er dog stadig ekstremt usikker, og der er behov for yderligere forbedringer, hvis vi skal være bedre rustet til at klare eventuelle store migrationskriser. Derudover kan migranter, som foretager uautoriserede bevægelser og indgiver asylansøgninger i flere medlemsstater, være en tung byrde for de nationale asylsystemer.
- (4) For at undgå at tilsyneladende ukontrollerede migrationsstrømme kommer til EU som i 2015, og for at sikre at de nationale migrationssystemer fungerer effektivt, må det eksisterende operationelle samarbejde konsolideres ved at skabe en ramme, der fremmer en mere koordineret anvendelse af den relevante lovgivning. En sådan ramme ville bidrage væsentligt til at sikre, at medlemsstaterne og Unionen udvikler den modstandsdygtighed, der er nødvendig for at håndtere enhver form for migrationskrise effektivt. Derudover bør migrationssituationen overvåges regelmæssigt, således at der så vidt muligt kan træffes beslutninger på grundlag af et fyldestgørende situationsbillede. Fremgangsmåden bør bygge på de erfaringer, der er høstet efter flygtningekrisen i 2015 med hensyn til overvågning af migrationssituationen, suppleret med offentliggørelsen af rapporter om integreret situationsbevidsthed og analyse (ISAA) som led i den relevante aktivering af Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR).
- (5) For at gøre Unionen og medlemsstaterne mere modstandsdygtige bør alle aktører, herunder medlemsstaterne gennem bilaterale kanaler, fortsat deltage aktivt i konfliktforebyggelse og -løsning samt holde hinanden underrettet om en potentiel krise i et tredjeland, som kunne føre til en migrationskrise i EU. Der bør gøres brug af alle relevante EU-værktøjer i overensstemmelse med deres hovedformål og de relevante retsregler for at hjælpe partnerlandene med at opbygge deres kapaciteter og håndtere sådanne kriser, inden de får konsekvenser i EU, samtidig med at målsætningerne for migrationspolitikken styrkes.
- (6) En effektiv operationel reaktion på en migrationskrise afhænger af, hvor forberedte de enkelte medlemsstater er, og hvilken kapacitet de har til at anvende det nødvendige udstyr og de nødvendige ressourcer, samt af en koordineret indsats understøttet af eksisterende EU-strukturer. Det kræver endvidere, at alle relevante aktører samarbejder hurtigt og effektivt. En effektiv og rettidig krisestyringsmekanisme afhænger derfor af, at der allerede findes procedurer for samarbejde i tilfælde af kriser, som klart definerer, hvilken rolle og hvilket ansvar de vigtigste aktører på nationalt plan og EU-plan har.
- (7) Der er behov for en struktureret migrationsstyringsmekanisme med realtidsovervågning, tidlig varsling og en centraliseret, koordineret EU-reaktion for at tilvejebringe de nødvendige strukturer, værktøjer, menneskelige og finansielle ressourcer i EU's institutioner og agenturer og i samarbejde med medlemsstaterne.

- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽¹⁾ om den europæiske grænse- og kystvagt fastlægger Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) og medlemsstaternes kompetente myndigheders fælles ansvar for gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning. Den fastsætter også krav om at sikre situationsbevidsthed og indeholder bestemmelser om en integreret planlægning for europæisk integreret grænseforvaltning, herunder beredskabsplanlægning.
- (9) De vejledende principper for planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør være: forudseenhed, solidaritet og en retfærdig fordeling af ansvaret, koordinering, rettidig reaktion og en fleksibel ressourcetildeling.
- (10) Det vigtigste formål med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er på den ene side at sikre situationsbevidsthed og bedre beredskab og på den anden side at sikre en effektiv styring og rettidig reaktion.
- (11) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør skabe en operationel ramme for overvågning og foregribelse af migrationsstrømme og migrationsituationer, opbygning af modstandsdygtighed og tilrettelæggelse af en koordineret reaktion på en migrationskrise. Disse mål afspejler de to faser, der er skitseret i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, nemlig overvågning og beredskab på den ene side og krisestyring på den anden.
- (12) I forbindelse med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør der ved en migrationskrise forstås enhver situation eller udvikling i EU eller i et tredjeland, der har indvirkning på og lægger særligt pres på en medlemsstats asyl-, migrations- eller grænseforvaltningssystem, eller som har potentiale hertil. Dette omfatter og går videre end de omstændigheder, der er defineret i artikel 1, stk. 2, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, og de omstændigheder, der er defineret i artikel 2, litra w), i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
- (13) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet stemmer overens med og supplerer de eksisterende EU-krisestyrimmekanismer, navnlig EU-civilbeskyttelsesmekanismen med dens Katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC), Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR), Kommissionens ARGUS og EU-Udenrigstjenestens krisereaktionsmekanisme, som kan aktiveres samtidig eller efter aktivering af krisestyrimfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Formålet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er at støtte interaktionen og samarbejdet mellem disse generelle krisemekanismer ved at sikre, at der foreligger ajourførte oplysninger om krisesituationen.
- (14) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bygger på relevant gældende lovgivning, men er også udformet med henblik på at støtte indførelsen af nye instrumenter, som Kommissionen måtte foreslå, herunder en forordning om asyl- og migrationsforvaltning og en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet.
- (15) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør i overvågnings- og beredskabsfasen indeholde en række trin, der sikrer regelmæssigt ajourførte oplysninger, der sikrer situationsbevidsthed, og tidlig varsling/prognostisering, samt bidrage til udarbejdelsen af den årlige migrationsrapport, der skal offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 6 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning. Den situationsbevidsthed, som planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet giver, kunne bl.a. give formanden for Rådet mulighed for at nedtrappe den nuværende aktivering af de integrerede ordninger for politisk kriserespons i forbindelse med migrationskriser. I krisestyrimfasen bør planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet sikre, at der stilles omfattende ajourførte oplysninger om migrationssituationen til rådighed for alle aktører, således at der kan træffes afgørelser rettidigt, og at gennemførelsen af disse afgørelser overvåges og koordineres ordentligt.
- (16) For at gøre planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet en realitet bør medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) arbejde sammen som et EU-netværk for beredskab og krisestyring på migrationsområdet ("netværket"). Netværkets hovedformål bør være at sikre den fornødne udveksling af oplysninger, som er relevante for de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
- (17) Netværket bør støtte overvågningen og foregribelsen af migrationsstrømme, øge modstandsdygtigheden og forbedre den tekniske koordinering af reaktionen på kriser i fuld overensstemmelse med gældende lovgivning og bør benytte og supplere de eksisterende værktøjer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- (18) De relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande, bør om muligt også inddrages ad hoc i den måde, hvorpå planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet fungerer. Deres inddragelse bør bidrage til en effektiv informationsudveksling samt til foranstaltninger, der opbygger den fornødne situationsbevidsthed om migration i de pågældende lande og deres reaktion på potentielle kriser —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. For at bidrage til en mere effektiv migrationsstyring ved hjælp af overvågning og foregribelse af migrationsstrømme, opbygning af modstandsdygtighed og beredskab samt tilrettelæggelse af en reaktion på en migrationskrise bør medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) ("aktører") arbejde sammen inden for rammerne af **planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet**.
2. Aktørerne bør til dette formål samarbejde i et EU-netværk for beredskab og krisestyring på migrationsområdet (**netværket**) med henblik på at støtte gennemførelsen af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
3. Netværkets aktører bør sikre den fornødne udveksling af oplysninger, som er relevante for de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet i fuld overensstemmelse med de retlige bestemmelser vedrørende deres beføjelser og ansvar.
4. I **første fase** af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, som bør være aktiveret permanent og fortsætte i anden fase, bør aktørerne tilvejebringe aktuelle og relevante oplysninger for at skabe en ajourført migrationssituationsbevidsthed samt sikre tidlig varslings/prognostisering og øge modstandsdygtigheden, således at enhver form for migrationskrise kan håndteres effektivt. **Anden fase** bør gælde enhver situation eller udvikling i EU eller i et tredjeland, der har indvirkning på og lægger særligt pres på en medlemsstats asyl-, migrations- eller grænseforvaltningssystem, eller som har potentiale hertil. Anden fase omfatter og går videre end de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 1, stk. 2, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, og de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 2, litra w), i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
5. Netværket bør fastlægge **retningslinjer for gennemførelsen** med henblik på at sikre en effektiv strøm af oplysninger, som er relevante for, at planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan fungere, mellem de respektive nationale krisestyrimingsmekanismer og EU's krisestyrimingsmekanismer.
6. Medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) bør udpege et kontaktpunkt med henblik på **driften af netværket**.
7. Kontaktpunkterne bør regelmæssigt udveksle oplysninger, navnlig med henblik på at støtte Kommissionens offentliggørelse af periodiske **migrationsforvaltningsrapporter**, jf. artikel 6, stk. 4, og situationsrapporter, jf. artikel 6, stk. 6, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
8. Medlemsstaterne bør ud fra konklusionerne i migrationsforvaltningsrapporterne og situationsrapporterne drøfte, hvilke **foranstaltninger der bør træffes**. Drøftelserne bør finde sted på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk niveau i Rådets relevante forberedende organer eller i Rådet.
9. Kommissionen bør efter aftale med den medlemsstat, der står over for en **migrationskrise**, jf. henstilling 4, underrette de øvrige kontaktpunkter i netværket om situationen med henblik på at **aktivere krisefasen** i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Kontaktpunktet i den berørte medlemsstat bør straks give Kommissionens kontaktpunkt de fornødne oplysninger, som anført i bilaget.
10. I en sådan krisesituation bør kontaktpunkterne støtte Kommissionen ved at meddele de fornødne oplysninger, yde vejledning og ved at træffe koordinerende foranstaltninger som reaktion på krisen.

11. Udvekslingen af oplysninger i netværket bør ske via de til rådighed værende kommunikationskanaler, herunder om muligt IPCR-plattformen med dens særlige funktionaliteter, og i overensstemmelse med de retningslinjer for gennemførelsen, der er omhandlet i henstilling 5 ovenfor.
12. De to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør være i overensstemmelse med den ledelse og arbejdsgang, der er beskrevet i bilaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ylva JOHANSSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

I dette bilag beskrives principperne og de vigtigste aktører i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, og der redegøres nærmere for planens to faser.

1. PRINCIPPER FOR DE TO FASER OG FASERNES AKTØRER

Principper

Ved fastlæggelsen af de nødvendige foranstaltninger og tildelingen af opgaver til de forskellige aktører bør planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet fungere på grundlag af følgende **principper**:

- (i) **Foregribelse**: Migrationssituationen bør overvåges regelmæssigt, og afgørelser bør træffes grundlag af et fuldstændigt og koordineret situationsbillede primært med henblik på forebyggelse.
- (ii) **Koordinering**: Ved en reaktion på en krise bør der gøres brug af foranstaltninger fra alle relevante interne og eksterne politikområder, idet alle involverede aktører handler på grundlag af en koordineret og bred tilgang.
- (iii) **Rettidig reaktion**: Foranstaltninger bør træffes, så snart der er brug for dem, for at forhindre situationen i at eskalere.
- (iv) **Fleksibel ressourcetildeling**: Ressourcer bør tilvejebringes hurtigt, ved at de relevante aktører gør brug af den fleksibilitet, som forskellige finansieringsinstrumenter giver mulighed for.
- (v) **Solidaritet og en retfærdig fordeling af ansvar**, jf. artikel 5 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.

Aktører

De **aktører, der er involveret** i gennemførelsen af de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, er følgende:

- Medlemsstaterne, herunder deres forbindelsesofficerer
- Rådet
- Europa-Kommissionen, herunder ansatte på stedet og i EU-delegationerne samt de europæiske migrationsforbindelsesofficerer
- EU-Udenrigstjenesten, herunder EU-delegationerne og de relevante missioner og operationer inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik
- EU-agenturerne (EASO, Frontex, Europol, eu-LISA og FRA) og deres forbindelsesofficerer.

2. OVERVÅGNINGS- OG BEREDSKABSFASEN (FASE 1)

(a) Formål

Formålet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er i overvågnings- og beredskabsfasen at støtte en mere koordineret anvendelse af gældende lovgivning ved at styrke den fælles situationsbevidsthed og udveksle de oplysninger, der skal sikre denne, mellem alle involverede aktører, udvikle et system for tidlig varsling/prognostisering på EU-plan og støtte udviklingen af den nødvendige modstandsdygtighed i medlemsstaterne, således at enhver form for migrationskrise kan håndteres effektivt.

Første fase af mekanismen har til formål at opfylde følgende centrale mål:

- **Udveksling af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, og tidlig varsling/prognostisering**. Hvis alle relevante aktører i god tid har opbygget en tilstrækkelig bred forståelse af hændelser og nye tendenser, bør det være muligt at overvåge situationen og være velforberedt på en koordineret reaktion, hvis behovet skulle opstå. Nye problematiske og kritiske situationer bør foregribes i tide. Alle aktører bør indlæse oplysninger og dokumentation i et system for tidlig varsling/prognostisering, som bør udvikles på EU-plan. Udviklingen af systemet bør koordineres af Kommissionen, og der bør tages udgangspunkt i eksisterende og eventuelt kommende instrumenter.
- **Fremme af udviklingen af modstandsdygtighed**. En fælles forståelse af situationen, dens årsager og prognostisering bør gøre det lettere for medlemsstaterne at koncentrere deres indsats om opbygningen af deres kapaciteter, hvis der skulle opstå en ny migrationskrise.

(b) Ledelse

Kommissionen bør, eventuelt i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, spille en ledende rolle i overvågnings- og beredskabsfasen, og den bør trække på alle sine aktiver, herunder de europæiske migrationsforbindelsesofficerer, Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) og de til rådighed værende midler i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, formål og procedurer. Kommissionen bør lede netværket og varetage sekretariatsfunktionen herfor, indsamle oplysninger, udarbejde de fornødne rapporter og overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger, der skal træffes af aktørerne.

Medlemsstaterne, EU-agenturerne og andre aktører bør støtte Kommissionen i denne rolle, navnlig ved at fremsende aktuelle og nøjagtige oplysninger, analyser og prognoser samt en vurdering af deres beredskabsplaner.

De nødvendige drøftelser på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk plan, som medfører, at der skal træffes foranstaltninger i medlemsstaterne, bør finde sted i **Rådets relevante forberedende organer** på grundlag af konklusionerne i de rapporter, Kommissionen udarbejder i denne fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.

I situationer, hvor Rådet beslutter at fremsætte operationelle konklusioner og henstillinger, bør **netværket** støtte gennemførelsen heraf ved at udveksle de relevante oplysninger.

(c) Arbejdsgang

Udveksling af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, og tidlig varsling/prognostisering

Kommissionen bør regelmæssigt og mindst hvert kvartal indkalde til **netværksmøder eller videokonferencer**. Hyppigheden heraf bør afhænge af, hvor alvorlig migrationssituationen er, og hvilke problemer der er konstateret i forbindelse med overvågningen af migrationen og beredskabet.

Hvis det er relevant og muligt bør repræsentanter for de **vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande** samt repræsentanter for **vigtige internationale partnere og aktører** inviteres ad hoc til at deltage i netværkets drøftelser om en bestemt migrationsrute med henblik på en rettidig og regelmæssig udveksling af oplysninger om migrationsstrømme, smugleri og andre faktorer (herunder geopolitiske, sundhedsmæssige, miljømæssige, klimamæssige, demografiske eller andre samfundsøkonomiske faktorer), der har betydning for asyl-, migrations- eller grænseforvaltning i EU. I samråd med de pågældende lande bør der via de respektive EU-delegationer og efter nøje koordinering med EU-Udenrigstjenesten tages stilling til, hvad dette bidrag skal bestå i.

Beredskab bør være en vigtig del af migrationsdialogerne med tredjelande, især i EU's naboskab, og bør medføre, at der oprettes kommunikationskanaler og udpeges lokale aktører, som kan benyttes og kontaktes i tilfælde af en krise.

Hvor det er muligt, bør Kommissionen i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten ad hoc tilrettelægge særlige **videokonferencer for hver migrationsrute med de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande**, og styrke lignende videokonferencer, der allerede afholdes. Videokonferencerne bør inddrage alle andre aktører, som berøres af eller har en klar interesse i migrationsbevægelserne på en given migrationsrute. Videokonferencerne bør tilrettelægges, så de ansører til indgående drøftelser i tæt samarbejde med EU-delegationerne til gavn for alle deltagere.

Alle netværkets **kontaktpunkter** bør fremsende oplysninger for at bidrage til at skabe det nødvendige situationsbillede. Udvekslingen af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, omfatter oplysninger om migrationsstrømme, modtagelses-, asyl- og grænseforvaltningssystemer og relevant national udvikling på migrationsområdet i medlemsstater og tredjelande samt meddelelser om tidlig varsling/prognostisering og oplysninger om samarbejdstiltag med tredjelande. Alle kontaktpunkter bør dele oplysninger om udfordringer, mangler og kriseforanstaltninger i felten med henblik på at skabe et fælles situationsbillede på EU-plan. Der bør fastlægges standardprocedurer, som beskriver nærmere, hvordan netværket skal fungere.

Netværket bør gøre fuld brug af de til rådighed værende kommunikationskanaler og platforme, herunder om muligt **IPCR-plattformen** med dens særlige funktionaliteter. Hvis de til rådighed værende værktøjer ikke er tilstrækkelige, vil Kommissionen overveje at forbedre sine eksisterende platforme eller tilrettelægge en særlige **sikret webbaseret platform** og derved sikre en hurtig udveksling af oplysninger inden for netværket.

På grundlag af disse bidrag bør Kommissionen offentliggøre situationsrapporter — en rapport om situationsbevidsthed og analyse på migrationsområdet (**MISAA**) med en hyppighed, der fastlægges af netværket i løbet af overvågnings- og beredskabsfasen. MISAA-rapporten bør bygge på den model og metode, der anvendes i den rapport om integreret situationsbevidsthed og analyse (ISAA), som i øjeblikket offentliggøres, og som blev indført, da IPCR blev aktiveret i forbindelse med flygtningekrisen i 2015, og den vil erstatte ISAA-rapporten, hvis nævnte IPCR deaktiveres af formandskabet. Aktørerne bør om muligt også dele oplysninger fra kilder uden for EU, herunder tredjelande og internationale partnere. MISAA-rapporten bør kortlægge tendenser og eventuelt indeholde tidlig varsel/prognostisering af strømme, der giver mulighed for at varsko alle aktører, således at disse kan træffe afhjælpende foranstaltninger. MISAA-rapporten bør udelukkende udveksles med aktørerne via IPCR-plattformen i fuld overensstemmelse med reglerne for adgang til platformen og med Katastrofeberedskabskoordinationscentrets deltagelse.

Medlemsstaterne bør drøfte, **hvilke foranstaltninger der skal træffes**, og hvilke konklusioner der skal drages på grundlag af de konklusioner, der er fremsat i MISAA-rapporten. Medlemsstaternes drøftelser bør finde sted på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk niveau i Rådets respektive forberedende organer eller på rådsmøder. Rådet kan fremsætte operationelle konklusioner og henstillinger, som bør følges op af de relevante aktører med netværkets støtte.

Fremme af udviklingen af modstandsdygtighed

Med udgangspunkt i migrationsforvaltningsrapporterne og de nationale strategier, jf. artikel 6, stk. 4 og 6, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning, og med henblik på at gøre EU's migrationsforvaltning mere modstandsdygtig generelt, bør der etableres en **migrationsberedskabscyklus**.

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning udarbejder medlemsstaterne nationale handlingsplaner for at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til at sikre en effektiv asyl- og migrationsforvaltning, hvilket omfatter oplysninger om, hvordan medlemsstaterne gennemfører principperne i nævnte forordning og opfylder de juridiske forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. Strategierne skal omfatte beredskabsplaner på nationalt plan og tage hensyn til beredskabsplanlægningen i henhold til relevant lovgivning, bl.a. artikel 8, stk. 6, og artikel 9, stk. 3, 5 og 6, i forordning (EU) 2019/1896 (den europæiske grænse- og kystvagt), og gennemførelsen af den europæiske integrerede grænseforvaltning som fastsat i nævnte forordning.

EU-agenturerne bør aflægge rapport til Kommissionen om deres kapaciteter og beredskabsplaner samt eventuelle andre rapporter, der kan være nyttige for Kommissionen i den forbindelse.

EU-Udenrigstjenesten bør bidrage til de eksterne aspekter af migration og samarbejdstiltag i den forbindelse med oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.

Tredjelande bør gives mulighed for at dele deres egne migrationsstrategier og beredskabsplaner med Kommissionen eller med netværket på et frivilligt grundlag.

På grundlag af ovennævnte oplysninger og i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning fremlægger Kommissionen hvert år en migrationsforvaltningsrapport, hvori den beskriver migrationssituationens sandsynlige udvikling og Unionens og medlemsstaternes beredskab.

Medlemsstaterne bør i de rette fora drøfte konklusionerne i de årlige migrationsforvaltningsrapporter, som Kommissionen udarbejder.

Kommissionen bør med støtte fra netværkets øvrige aktører fastlægge en ramme, hvordan opfølgningen på konklusionerne i de årlige migrationsforvaltningsrapporter skal overvåges, og den bør rapportere om de fremskridt, der er gjort, og om status for den følgende årlige rapporteringscyklus.

3. MIGRATIONSKRISESTYRINGSFASEN (FASE 2)

(a) Formål

I krisestyriingsfasen er **formålet** med planen for beredskab og krisestyriing på migrationsområdet at støtte en hurtig, effektiv og koordineret EU-reaktion på en migrationskrise ved at give rettidige og aktuelle oplysninger til EU's beslutningstagere om situationen i praksis samt ved at støtte overvågning, koordinering på stedet og kommunikation på teknisk niveau mellem alle aktører.

(b) Ledelse

I krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet og så længe de generelle **EU-krisemekanismer** (EU-civilbeskyttelsesmekanismen, de integrerede ordninger for politisk kriserespons, ARGUS og krisereaktionsmekanismen) ikke er aktiveret, forfølges målet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet inden for planens ramme, herunder via netværket og rapporteringsmekanismen.

Når først de **generelle EU-krisemekanismer** er aktiveret i overensstemmelse med deres respektive procedurer og mål, bør den overordnede krisestyring, herunder den nødvendige koordinering mellem mekanismerne, være sikret.

Aktiviteterne i fase 1 videreføres og intensiveres i fase 2.

Netværket, som aktiveres og ledes af Kommissionen, bør støtte det arbejde, der udføres via de tre generelle EU-krisemekanismer. Støtten bør især handle om at skabe den situationsbevidsthed, der er nødvendig for drøftelserne og beslutningerne i de pågældende mekanismer, og om at følge op på de relevante aktørers gennemførelse heraf. Netværket bør til dette formål mødes regelmæssigt via videokonferencer og drøfte alle praktiske aspekter af de afgørelser, der træffes inden for rammerne af de generelle EU-krisemekanismer, og rapportere tilbage til dem.

Hvis **medlemsstaternes krisestyringscentre** aktiveres, bør de sikre den rette forbindelse til de generelle EU-krisemekanismer, herunder EU-civilbeskyttelsesmekanismen og dens ERCC, og støtte deres respektive kontaktpunkts arbejde i netværket i overensstemmelse med retningslinjerne i henstilling 5.

Der kan om nødvendigt og som supplement til møderne i Rådet i overensstemmelse med IPCR-reglerne finde yderligere drøftelser sted i Rådets relevante forberede organer eller i Rådet på grundlag af konklusionerne i Kommissionens situationsrapporter.

Hver aktør bør træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder dem, der er anført i værktøjskassen under litra d) nedenfor.

(c) Arbejdsgang

1. Krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan udløses af Kommissionen efter aftale med en medlemsstat, der står over for en migrationskrise, jf. henstilling 4.
2. Kommissionens **kontaktpunkt** bør underrette de øvrige kontaktpunkter i netværket (EU-formandskabet, medlemsstaterne, Rådet, EU-Udenrigstjenesten og EU-agenturerne) om beslutningen om at aktivere krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
3. Kommissionen **aktiverer straks netværket** fuldt ud i døgndrift og indkalder til **hastemøde/video-konference** i netværket for at behandle følgende punkter på teknisk plan:
 - (a) udveksling af oplysninger om situationen
 - (b) analyse af mulighederne for en hurtig og effektiv reaktion
 - (c) koordinering af meddelelser til offentlig kommunikation i overensstemmelse med gældende strukturer
 - (d) koordinering af støtten på stedet.
4. Den berørte medlemsstat bør aktivere sine egne beredskabsforanstaltninger og foretage en foreløbig behovsvurdering, som øjeblikkeligt bør deles med Kommissionen og netværkets øvrige medlemmer. Den foreløbige vurdering bør indeholde følgende oplysninger:
 - (a) situationen på stedet, de vigtigste faktorer og prognosen, herunder mulige konsekvenser
 - (b) de aktuelle materielle, operationelle og finansielle kapaciteter
 - (c) gennemførelsen af beredskabsforanstaltninger
 - (d) de materielle, operationelle og finansielle behov, der skal opfyldes af de relevante aktører, herunder andre medlemsstater eller EU-agenturer.

5. På grundlag af de oplysninger, der indsamles via netværket, bør Kommissionen navnlig oplyse netværket om følgende:
 - (a) status over situationen, bl.a. prognoser og mulige konsekvenser; om muligt bør status omfatte oplysninger fra og om relevante tredjelande
 - (b) de aktuelle kapaciteter i de medlemsstater og de oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande, der er berørt af krisen, samt EU's og andre medlemsstaters aktuelle kapaciteter til at håndtere krisen
 - (c) EU's og medlemsstaternes aktuelle bistandsniveau
 - (d) en vurdering af mangler og behov
 - (e) mulig indsats fra EU-institutionernes, EU-organernes, EU-agenturernes og medlemsstaternes side på grundlag af den nedenfor omhandlede værktøjskasse, der stilles til rådighed.

Når en medlemsstat har indgivet en begrundet anmodning i henhold til artikel 2, stk. 1, eller artikel 6, stk. 1, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, kan de oplysninger, der er indsamlet via netværket understøtte Kommissionens analyser og tiltag, jf. artikel 2 og 6 i nævnte forslag.

Når Kommissionen foretager en vurdering af migrationssituationen i en medlemsstat, jf. artikel 47 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning, kan de oplysninger, der er indsamlet via netværket, understøtte Kommissionens rapport om migrationspres, jf. artikel 48 i nævnte forslag.

Hvad angår civilbeskyttelsesbistand, bør koordineringen mellem medlemsstaterne sikres via Katastrofeberedskabskoordinationscentret.

6. Formandskabet for Rådet kan overveje, om der bør indkaldes til et **ekstraordinært rådsmøde**.
7. Netværket skal bidrage til arbejdet i EU's generelle krisestyringssystemer, når disse er aktiveret, ved at stille situationsbevidsthedsoplysninger til rådighed og ved at meddele de oplysninger, der måtte være nødvendige for på teknisk plan at overvåge gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger, der er opnået enighed om inden for rammerne af de pågældende systemer.
8. **Indsatsen i medlemsstaterne bør koordineres** i de relevante nationale krisestyringsmekanismer, som beskæftiger sig med migration, idet alle relevante nationale aktører inddrages, og der bør være fuld overensstemmelse og sammenhæng med gennemførelsen af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, idet den overordnede koordinerende rolle varetages af IPCR.
9. Hvis EU-civilbeskyttelsesmekanismen aktiveres, bør Kommissionens **Katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC)** sikre støtte til den hurtige udsendelse af nødhjælp til den anmodende medlemsstat og fungere som koordinationscenter for civilbeskyttelsesbistanden mellem alle EU-medlemsstater og andre deltagende stater. Der bør oprettes en **forbindelse mellem** Kommissionens relevante tjenestegrene, som fungerer **døgnet rundt**.
10. Hvis det er relevant og muligt, bør der oprettes en **mekanisme til øget overvågning i tredjelande** med indsættelse eller aktivering af forbindelsesofficerer fra alle aktører i de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
11. Alt efter behov bør **andre sektorspecifikke krisemekanismer og -værktøjer** aktiveres, jf. værktøjskassen nedenfor.
12. **Netværket** bør være aktiveret fuldt ud døgnet rundt under hele krisen.
13. Hvis IPCR aktiveres vil den regelmæssige overvågning af migration sikres via **ISAA-rapporter**, som erstatter MISAA-rapporterne i hele aktiveringsperioden. Hvis IPCR ikke aktiveres, vil **MISAA-rapporterne**, som Kommissionen udarbejder i første fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, fortsat blive udarbejdet på grundlag af de input, der indsamles fra relevante aktører via netværket.
14. MISAA-rapporterne/ISAA-rapporterne, som offentliggøres af Kommissionen i denne fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, bør drøftes i Rådets relevante forberedende organer eller i Rådet.

15. Krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan **deaktiveres** af Kommissionen på anmodning af [en] [eller flere] medlemsstat[er] eller på eget initiativ, når den situation, som udløste krisen, ikke længere er til stede eller menes at være under kontrol.
16. Kommissionen bør sammen med Rådet, EU-Udenrigstjenesten og EU-agenturerne tilrettelægge skræddersyet **uddannelse** om de procedurer og værktøjer, der anvendes i migrationskrisesituationer, for at øge kendskabet og beredskabet blandt al relevant personale.
17. Alle aktører bør **regelmæssigt afholde øvelser** i reaktion på migrationskriser på nationalt og europæisk plan og bør om nødvendigt revidere den aktuelle plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet på grundlag af de erfaringer, der høstes.

(d) Værktøjskasse

De følgende foranstaltninger udgør en værktøjskasse med henblik på at kunne reagere på en migrationskrise i overensstemmelse med relevant lovgivning.

Foranstaltninger i oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande

- Udover det løbende samarbejde med tredjeparter koordinerer Kommissionen i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, EU-delegationerne og medlemsstaterne foranstaltninger med de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande med særlig vægt på EU's nabolande for at hjælpe dem til at forbedre deres modtagelseskapacitet og forvaltning af migrationsstrømme yderligere, især gennem beskyttelse af grænserne og bekæmpelse af smugling af migranter, og for at øge samarbejdet om tilbagesendelse.
- Kommissionen sørger i samarbejde med medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten for yderligere sikre korridorer og genbosættelsesordninger i relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- Kommissionen samarbejder og sikrer synergier med de vigtigste internationale organisationer (navnlig UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er om indførelsen af eventuelle supplerende foranstaltninger i de relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- På grundlag af de konstaterede behov vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent, i overensstemmelse med de relevante retsregler og de mål, der gælder for dem. Koordineringen mellem forskellige instrumenter er afgørende for at håndtere et langvarigt migrationspres.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Hvis det er relevant og muligt, opretter Kommissionen sideløbende med medlemsstaternes eksisterende ordninger en mekanisme til øget overvågning i tredjelande og gør også brug af de særlige videokonferencer, der eventuelt er tilrettelagt for hver enkelt migrationsrute som led i planen om beredskab og krisestyring på migrationsområdet, og indsætter eller aktiverer forbindelsesofficerer i de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- Hvis der er indgået en statusaftale mellem et EU-land og et tredjeland, udsender Frontex grænseforvaltningshold til at hjælpe de relevante myndigheder i det pågældende tredjeland med at —kontrollere dets grænser.
- EU-Udenrigstjenesten tager krisereaktionsmekanismen i brug, hvis der opstår en alvorlig situation eller en nødsituation, som vedrører eller involverer den eksterne dimension af migration, og gør brug af de enkelte dele af krisereaktionsmekanismen, som måtte være relevante: krisemødet, kriseenheden, kriseplatformen og taskforcen.
- EU-Udenrigstjenestens delegationer udfylder i tæt samarbejde med Kommissionen deres respektive roller før, under og efter en krise, bl.a. ved at tilvejebringe oplysninger, der sikrer situationsbevidsthed, men også ved at udføre EU's diplomatiske, politiske og operationelle arbejde.

- EU-Udenrigstjenesten trækker på direktoratet for en integreret tilgang til sikkerhed og fred, Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet, Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet og missioner som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, når den koordinerende platform, der er relevant for arbejdet med at sikre situationsbevidsthed og beredskab (modstandsdygtighed), skal ajourføres.

Foranstaltninger i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser

- Nationale beredskabsplaner/foranstaltninger vedrørende grænseforvaltning, modtagelse og asyl aktiveres i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser.
- Oplysninger om den operationelle situation, mangler og behov ved EU's ydre grænser tilvejebringes af medlemsstaterne.
- På anmodning af en medlemsstat ved EU's ydre grænser kan EU-civilbeskyttelsesmekanismen aktiveres med henblik på at yde den nødvendige bistand.
- I samarbejde med Kommissionen og EU-agenturerne intensiveres grænseovervågningen for at udvide dækningen til de mest berørte områder.
- På anmodning af medlemsstaterne ydes der støtte fra Frontex for at styrke eksisterende fælles operationer eller for at benytte Frontex' hurtige grænseintervention.
- EASO udsender i samarbejde med medlemsstaterne relevant personale og udstyr for at bistå med modtagelse og asyl.
- Europol udsender i samarbejde med medlemsstaterne personale/udstyr/forbindelsesofficerer til at udføre sikkerhedskontrol af de migranter, der indrejser.
- Frontex støtter tilbagesendelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne ved at udsende specialister i tilbagesendelse og koordinere tilbagesendelsesoperationer med charterfly og rutefly, herunder med ledsagere og observatører i forbindelse med tilbagesendelser.
- Kommissionen opretter europæiske regionale taskforcer i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser for at fremme udvekslingen af oplysninger og forbedre koordineringen blandt de forskellige aktører.
- Der oprettes hotspots og modtagelsescentre de steder, hvor presset er stort, med personale fra de relevante nationale myndigheder og med støtte fra de EU-agenturer, der råder over de nødvendige migrations- og sikkerhedsinformationssystemer.
- Kommissionen udsender personale til medlemsstaterne ved EU's ydre grænser for at bistå med koordinering af indsatsen.
- Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne vigtige offentlige meddelelser om kriser og benytter de mest effektive kommunikationsmidler, herunder IPCR-plattformen, til at offentliggøre meddelelserne og bekæmpe desinformation.
- Sammen med medlemsstaterne samarbejder Kommissionen med de vigtigste internationale organisationer (især UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er fra sag til sag om at anvende de rette supplerende foranstaltninger i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser.
- Kommissionen stiller projekterne om støttet frivillig tilbagevenden og reintegration til rådighed for medlemsstaterne.
- På grundlag af medlemsstaternes behovsvurdering vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan tilbyde bistand til medlemsstaterne ved EU's ydre grænser i form af udstyr, materiale, personale, udsendelse af specialister, frivillig omfordeling af migranter og personale til EU-agenturenes operationer.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan bidrage finansielt til enhver yderligere finansiel foranstaltning, der måtte være nødvendig for at gennemføre nødforanstaltningerne.

Foranstaltninger i andre medlemsstater under pres

- Nationale beredskabsplaner/nationale foranstaltninger vedrørende modtagelse og asyl aktiveres i andre medlemsstater under pres.
- Andre medlemsstater under pres meddeler oplysninger om den operationelle situation, mangler og behov.
- På anmodning af en medlemsstat under pres aktiveres EU-civilbeskyttelsesmekanismen med henblik på at yde den nødvendige bistand.
- Kommissionen opretter europæiske regionale taskforcer i andre medlemsstater under pres for at fremme udvekslingen af oplysninger og forbedre koordineringen blandt de forskellige aktører.
- Frontex støtter tilbagesendelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne ved at udsende specialister i tilbagesendelse og koordinere tilbagesendelsesoperationer med charterfly og rutefly, herunder med ledsagere og observatører i forbindelse med tilbagesendelser.
- EASO udsender i samarbejde med medlemsstaterne relevant personale og udstyr for at bistå med modtagelse og asyl.
- Europol udsender personale/udstyr/forbindelsesofficerer til at udføre sikkerhedskontrol af de migranter, der indrejser.
- Kommissionen udsender personale til medlemsstater under pres for at bistå med koordinering af indsatsen.
- Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne vigtige offentlige meddelelser om kriser og benytter de mest effektive kommunikationsmidler, herunder IPCR-plattformen, til at offentliggøre meddelelserne og bekæmpe desinformation.
- Sammen med medlemsstaterne samarbejder Kommissionen med de vigtigste internationale organisationer (især UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er om at anvende de rette supplerende foranstaltninger i andre medlemsstater under pres.
- Kommissionen stiller projekterne om støttet frivillig tilbagevenden og reintegration til rådighed for andre medlemsstater under pres.
- På grundlag af medlemsstaternes behovsvurdering vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan tilbyde bistand til andre medlemsstater under pres i form af udstyr, materiale, personale, udsendelse af specialister, frivillig omfordeling af migranter og personale til EU-agenturernes operationer.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan bidrage finansielt til enhver yderligere finansiell foranstaltning, der måtte være nødvendig for at gennemføre nødforanstaltningerne.

FIGUR 1

Figuren illustrerer de forskellige niveauer i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.

Plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet

